

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 15 lutego 2008 r. — Copad SA przeciwko 1. Christian Dior couture SA, 2. Vincentowi Gladelowi, działającemu jako zarządca sądowy Société industrielle de lingerie (SIL), 3. Société industrielle de lingerie (SIL)

(Sprawa C-59/08)

(2008/C 92/37)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation (Francja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca kasację: Copad SA

Druga strona postępowania: 1. Christian Dior couture SA, 2. Vincent Gladel, działający jako zarządca sądowy Société industrielle de lingerie (SIL), 3. Société industrielle de lingerie (SIL)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 8 ust. 2 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽¹⁾ należy rozumieć w ten sposób, że uprawniony do znaku towarowego może powoływać się na prawa do tego znaku w stosunku do licencjodawcy naruszającego postanowienia umowy licencyjnej zakazującej, z powodów dotyczących prestiżu znaku, sprzedaży produktu dyskonterom?
- 2) Czy art. 7 ust. 1 tej dyrektywy należy rozumieć w ten sposób, że wprowadzenie do obrotu przez licencjodawcę w Europejskim Obszarze Gospodarczym towarów opatrzonych znakiem towarowym, z naruszeniem postanowień umowy licencyjnej zakazującej, z powodów dotyczących prestiżu znaku, sprzedaży produktu dyskonterom, odbywa się bez zgody uprawnionego do znaku?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej, czy uprawniony do znaku może powoływać się na takie postanowienia, aby sprzeciwić się dalszemu obrotowi towarami, na podstawie art. 7 ust. 2 tej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 1989, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-61/08)

(2008/C 92/38)

Język postępowania: grecki

Sprawa

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbæk)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że przyjmując i utrzymując w mocy art. 19 ust. 1 Kodika Zymvolaiografon (kodeksu notarialnego) (ustawa nr 2830/2000), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 43 i 45 traktatu WE i dyrektywy Rady 89/48/EWG⁽¹⁾, z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Władze greckie twierdzą, że działalność notariuszy jest wyłączona z zakresu zastosowania art. 43 WE w zakresie w jakim objęta jest zakresem zastosowania art. 45 WE. Podkreślają one funkcję notariusza, jako funkcjonariusza publicznego, który poprzez użycie pieczęci państwowych nadaje aktom notarialnym większą moc dowodową oraz wykonalność, w sposób analogiczny do orzeczeń sądowych, funkcję notariusza jako urzędnika sądowego, jego rolę jako doradcy prawnego i szereg innych czynności. Powołują się one ponadto na zasadę terytorialności, która uniemożliwia greckiemu notariuszowi podjęcie działalności w innym okręgu terytorialnym.
2. Komisja twierdzi, że art. 43 WE stanowi jedną z podstawowych zasad Wspólnoty i jest bezpośrednio stosowany w państwach członkowskich od chwili zakończenia okresu przejściowego. Jego celem jest zapewnienie korzyści w postaci krajowego traktowania każdego obywatela państwa członkowskiego, który osiedla się w państwie członkowskim, także w charakterze drugiego miejsca zamieszkania, w celu wykonywania wolnego zawodu i zakazuje wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową, wynikającej z uregulowań krajowych.
3. Jeśli chodzi o odstępstwo od swobody przedsiębiorczości, ustanowione w art. 45 akapit pierwszy, powinno być ono ograniczone do działalności, która rozpatrywana samodzielnie, „jest w bezpośredni i szczególny sposób związana z wykonywaniem władzy publicznej”. Zdaniem Komisji, żadna z funkcji ani czynności wskazanych przez władze greckie nie jest w bezpośredni i szczególny sposób związana z wykonywaniem władzy publicznej, jak stanowi orzecznictwo Trybunału, i nie może w związku z tym uzasadniać wymogu posiadania obywatelstwa.

4. Trybunał uznaje, że kryterium „bezpośredniego i szczególnego związku” nie jest spełnione w przypadku wykonywania zadań pomocniczych i przygotowawczych w stosunku do zadań organu publicznego, który podejmuje ostateczną decyzję. Ponadto Trybunał badając uregulowania w zakresie prywatnych agencji ochrony, orzekł, że ponieważ występował bezpośredni i szczególny związek z wykonywaniem władzy publicznej, zainteresowanym powinny zostać przyznane „uprawnienia w zakresie stosowania przymusu” ⁽¹⁾, co nie zachodzi z pewnością w niniejszym przypadku.
5. Jak wynika z analizy orzecznictwa Trybunału, wykonywania władzy publicznej nie należy mylić z samym działaniem prowadzonym w interesie ogólnym. Sam fakt, że jednostka lub przedsiębiorstwo są w pewnym zakresie zobowiązani do działania w interesie ogólnym nie wystarczy, aby uznać takie zadanie za wykonywanie władzy publicznej.
6. Zdaniem Komisji, dyrektywa 89/48 znajduje zastosowanie również do zawodu notariusza, ponieważ chodzi o zawód regulowany w odniesieniu do wymaganych przesłanek i jej stosowanie nie może być wykluczone, z uwagi na przyznanie uprawnień władzy publicznej, które przysługują notariuszom, z następujących powodów:
- takie przyznanie nie jest w bezpośredni i szczególnie sposób związane z wykonywaniem władzy publicznej, co uzasadniałoby nałożenie wymogu posiadania obywatelstwa; oraz
  - zakładając nawet, że można uznać notariuszy za zwyczajnych urzędników publicznych, co nie zachodzi, z uwagi na brak stosunku zależności oraz brak wynagrodzenia w charakterze funkcjonariuszy publicznych, nie byłiby oni wykluczeni z zakresu zastosowania tej dyrektywy, gdyż wskazana dyrektywa, co do zasady, znajduje zastosowanie również do służby publicznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 19, z 24.1.1989, str. 16.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 29 października 1998 r. w sprawie C-114/97 Komisja przeciwko Królestwu Hiszpanii, pkt 37.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Virginie Pontin

Strona pozwana: T-Comalux SA

Pytania prejudycjalne

- Czy art. 10 i 12 dyrektywy 92/85/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie wprowadzenia środków służących wspieraniu poprawy w miejscu pracy bezpieczeństwa i zdrowia pracownic w ciąży, pracownic, które niedawno rodziły, i pracownic karmiących piersią (dziesiąta dyrektywa szczegółowa w rozumieniu przepisu art. 16 ust. 1 dyrektywy 89/391/EWG) ⁽¹⁾ należy interpretować w taki sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby ustawodawca krajowy uzależnił możliwość wystąpienia do sądu przez pracownicę, z którą rozwiązano stosunek pracy w trakcie ciąży, od zachowania ustalonych terminów, takich jak termin ośmiu dni ustanowiony w art. 337 ust. 1 akapit drugi kodeksu pracy lub termin piętnastu dni ustanowiony w akapicie czwartym wspomnianego art. 337 ust. 1?
- W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy terminów ośmiu lub piętnastu dni nie należy uznać za zbyt krótkie, aby mogły umożliwić ciężarnej pracownicy, z którą rozwiązano stosunek pracy w trakcie ciąży, uzyskanie ochrony praw na drodze sądowej?
- Czy art. 2 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy ⁽²⁾ należy interpretować w taki sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby ustawodawca krajowy pozbawił ciężarną pracownicę, z którą rozwiązano stosunek pracy w trakcie ciąży, możliwości wystąpienia do sądu o odszkodowanie za niezgodne z prawem rozwiązanie stosunku pracy, którą art. L. 124–11 ust. 1 i 2 kodeksu pracy zastrzega dla innych zwolnionych pracowników?

⁽¹⁾ Dz.U. L 348, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 39, str. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette (Wielkie Księstwo Luksemburga) w dniu 18 lutego 2008 r. — Virginie Pontin przeciwko T-Comalux SA

(Sprawa C-63/08)

(2008/C 92/39)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal du travail d'Esch-sur-Alzette

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Estońskiej

(Sprawa C-68/08)

(2008/C 92/40)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Randvere i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Estońska